

נפש למרדכי גיאורג ולנגר

בעובדנו של מרדכי גיאורג ולנגר נמצא כתב היד של ספר שיריו "מעט צריר", שהגיהו בעצמו אך לא דאג השלמת-הוצאתו, ולפי כתב-יד זה נועד לבוא בספר, כשיר-סיום, שיר בשם "מחזה" ולא בא, אם משום שהמשורר הזד בו מדעהו — בכתב היד רשום מעל השיר סימן שאלה בעפרון, — משום שנשמע לעצת זולתו, אם משום טעם אחר. השיר הזה, שיש בו מן הזעזוע האפוקליפטי, ראוי לתשומת לב מיוחדת, והגיהו ניתן בזה ברבים. השבוע, ביום פטירתו של המשורר, נעשתה לו נפש, במצבת אבן על רגלי עפרו, אך לא נעשתה לו ערין נפש, במצבת רוח, וחובה היא לכנס הן שיריו, שפירסמם בשני פגזים, הן סיפוריו, הם סיפורי החיים סידות, שכתב בלשוננו (פירסמם הזכבה היא שאנו חבים למשורר ולנו — ונעשנה.

הזכבה היא שאנו חבים למשורר ולנו — ונעשנה.

דוב שטוק